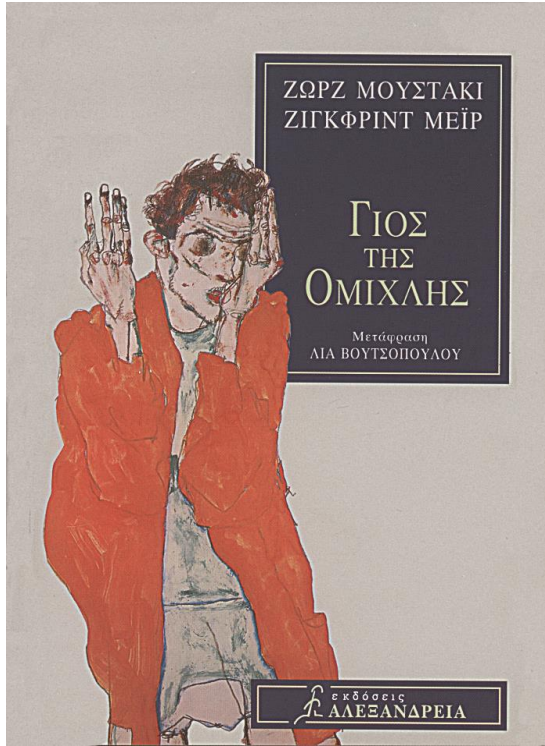

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

**Ζωρζ Μουστακί
Ζίγκφριντ Μείρ**

ΓΙΟΣ ΤΗΣ ΟΜΙΧΛΗΣ

Μετάφραση
Λία Βουτσοπούλου

ISBN 960-221-229-2, 12 X 17, σελ.96, Απρίλιος 2002
τιμή 8,00 € (χωρίς ΦΠΑ)

Σ' αυτό το ελεύθερο, αποσπασματικό κείμενο, η ατίθαση πένα του Ζωρζ Μουστακί διασταυρώνει και συνυφαίνει δύο βιογραφίες: τη δική του, από την Αλεξάνδρεια των παιδικών κι εφηβικών του χρόνων ως το Παρίσι και τις Βρυξέλλες, όπου ξεκινάει τη μουσική σταδιοδρομία του, γνωρίζοντας τον Μπρασσένς και την Πιαφ, κι ως τη Γερμανία, που αρχίζει να επισκέπτεται για συναυλίες στη δεκαετία του '70· κι εκείνη του φίλου του τραγουδιστή Ζίγκφριντ Μείρ, Ρουμανοεβραίου από τη Φρανκφούρτη, που έζησε τα στρατόπεδα του Άουσβιτς και του Νταχάου και, χρόνια αργότερα, αποφασίζει να διηγηθεί για πρώτη φορά στον Μουστακί την εμπειρία του. Προκύπτει έτσι μια σχεδόν μουσική σύνθεση και αντίστιξη προσωπικών αφηγήσεων, με άξονα τα βιώματα και τις προεκτάσεις του Ολοκαυτώματος και το οδυνηρό παιχνίδι της λήθης και της μνήμης που στήνεται γύρω τους στη σύγχρονη ζωή.

Το κείμενο συνοδεύεται από ένα μπρεσιονιστικό αυτοβιογραφικό πορτρέτο του Ζωρζ Μουστακί, που αρχίζει έτσι:

Επάγγελμα: Λυρικός καλλιτέχνης. Τόπος και έτος γεννήσεως: Αλεξάνδρεια 1934. Υψηκοτής: Ελληνική. Αμπελοφιλόσοφος. Διανοούμενος, έως και αριστερός. Παππούς. Ζωγράφος της Κυριακής (που ωστόσο ζωγραφίζει και τις άλλες μέρες). Περιστασιακός μηχανόβιος. Ταξιδιώτης...

Ο Ζωρζ Μουστακί για την Ελλάδα

(αποσπάσματα από συνέντευξη στην Μαρίνα Γ. Βήχου, Καθημερινή 15/7/2001)

Ποιες είναι οι ελληνικές σας ρίζες;

Έχω γεννηθεί στην Αλεξάνδρεια και έτσι έχω μια ιδιαίτερη ευαισθησία σε ό,τι ελληνικό έφεραν και έσπειραν οι Πτολεμαίοι στη γενέτειρά μου. Είμαι Έλληνας από πατέρα, μητέρα και παππού, με ρίζες στη Μικρά Ασία, τα Ιωάννινα, τη Ζάκυνθο και την Κέρκυρα. Η Αλεξάνδρεια, αν και μου χάρισε τον κοσμοπολιτισμό των Πτολεμαίων, με απομάκρυνε από την ελληνικότητά μου. Η Αίγυπτος ζούσε τότε σ' ένα κοσμοπολίτικο, πολύγλωσσο παζάρι. Οι άνθρωποι επικοινωνούσαν σε πολλές γλώσσες – αραβικά, γαλλικά, αγγλικά. Η Αλεξάνδρεια με άνοιξε στον κόσμο.

...

Έρχεστε λοιπόν στην Ελλάδα το 1966. Ποιες είναι οι αναμνήσεις σας από εκείνο το πρώτο ταξίδι στην Ελλάδα του παππού Γκιουζέπε και της μητέρας Σάρας;

Ήρθα στην Ελλάδα της μνήμης, του ονείρου, πριν από 35 χρόνια και ο ενθουσιασμός μου ήταν μεγάλος. Λίγο μετά έγινε η δικτατορία. Το πραξικόπημα έγινε τη στιγμή ακριβώς που εγώ ανακάλυπτα την Ελλάδα των προγόνων μου. Ήταν για μένα σαν μια προσωπική προσβολή. Στο Παρίσι γνώρισα διάσημους Έλληνες που ήταν ανοιχτά αντίθετοι με τη χούντα: τη Μελίνα Μερκούρη, τον Κώστα Γαβρά, το Μιχάλη Κακογιάννη, το Βασίλη Βασιλικό, κ.ά.

Πώς βλέπετε το ρόλο της σύγχρονης Ελλάδας στον κόσμο και ιδιαίτερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Νομίζω ότι η «μικρή» Ελλάδα αρχίζει να παίρνει τη θέση που της άξιζε στο σύγχρονο κόσμο. Άλλωστε όταν λέμε Ευρώπη εννοούμε Ελλάδα, ελληνικός πολιτισμός. Αυτό είναι κάτι που συχνά ξεχνούν οι Ευρωπαίοι, μα η αλήθεια είναι ότι ο ευρωπαϊκός πολιτισμός είναι ουσιαστικά κληρονομιά της ελληνικής σκέψης.

Και για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 που διοργανώνει η Αθήνα;

Διαφωνώ με τους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες όπου κι αν γίνονται αυτοί. Είμαι εναντίον κάθε αθλητικής διοργάνωσης που γίνεται με σκοπό το κέρδος, το χρήμα. Άλλωστε η Ελλάδα είναι η χώρα του Ολυμπισμού, πώς είναι δυνατόν οι άλλες χώρες να της παραχωρούν το δικαίωμα της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων;

« Το βιβλίο είναι ένα ακόμη χαστούκι στη βολή μας... »

Μαλώνης Πιμπλής, Βιβλιοδρόμιο